

SALEZIJANSKI MLADINSKI CENTER RAKOVNIK

Letno poročilo 2016

Veselite me navdaja, ko sledim delu našega mladinskega centra. Ob pogledu na leto 2016, posebnem letu, ki nas je spodbujal k odprtosti do sočloveka, je toliko večje veselje, ker sem prepričan, da mladini stoji ob strani naše delo v SMC-ju. Z malimi koraki se utira pot v življenje. Želim, da to pomaga mnogim na poti k vedno večji zrelosti.

Iskrena zahvala velja vsem prizadevnim sodelavcem, ki prinašate bogastvo in izvirnost ter tako bogatite korake mlademu rodu. Naj Gospod blagoslavlja to delo na priprošnjo našega učitelja sv. Janeza Boska.

Mirko župnik

Na god sv. Sebastjana, mučenca, 20. januar. 2017

Družina smo

Leto 2016 je bilo na svetovni cerkveni ravni intenzivno zaznamovano z razmišljanjem o družini. Izhajajoč iz tega je tudi vrhovni predstojnik salezijanske družbe t.i. vezilo = slogan oz. vodilo salezijanskega delovanja za leto 2017 naslovil z besedami »Družina smo«.

Če bi hoteli don Boskovo delo za socialno ogrožene mlade v velemestih 19. stoletja strniti na en skupni imenovalac, menim da se ne bi zmotili, če bi ta imenovalac bil »družina«. Dva od štirih temeljnih stebrov oratorijskega sloga kažeta na družino: to sta DOM, ki sprejema in DVORIŠČE za veselje in prijateljstvo. Temeljna oznaka salezijanskega vzgojnega ozračja je DRUŽINSKI DUH in še bi lahko naštevali.

Skupna ranjenost mladih, ki so iz kmečkega okolja prišli s trebihom za kruhom v velemesta, je bila, da so prezgodaj zapustili svojo družino in da okolje, v katerem so si iskali delo, ni bilo prav nič prijateljsko, domače, družinsko, ampak mu je vladala logika surovega kapitalizma v začetni fazi, ko še ni poznal socialnih varovalk. Pot, ki jo je don Bosko izbral, je bila, mladim v izjemno visoki nevarnosti da posurovijo in postanejo brezčutni, zagrenjeni in brez motivacije, ponuditi jim oratorij z družinskim ozračjem, lahko bi rekli nadomestno družino.

Današnja situacija je morda ravno obrnjena. Mladi redko zapuščajo družine, pogosto pa družine zapustijo mlade. S tem mislim na različne dejavnike, zaradi katerih so starši iz družine odsotni. Najpogostejša vzroka sta verjetno previsoka delovna obremenitev in razpad zakonske zveze med staršema. Menim, da je vpliv nastale situacije pri odraščanju mladostnika podoben kot vpliv situacije don Boskovega časa.

V Salezijanskem mladinskem centru se trudimo, da bi z vsemi dejavnostmi vzpostavljali ozračje široke družinske povezanosti, ki deluje kot socialna varovalna in spodbujevalna mreža za vse, ki se v SMC-ju srečujemo. Upam, da nam to vsaj deloma uspeva.

Hvala vam, ker sodelujete pri našem trudu! ☺

Jure Babnik SDB,

vodja Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik

»Salezijanski mladinski center (SMC)
je ustanova župnije Ljubljana – Rakovnik
za mladinsko pastoralo po Don Boskovem vzoru.«

MLADI ZA MLADE - ANIMATORJI

Salezijanski mladinski center je vzgojno okolje, ki ga župnija Rakovnik ponuja mladim iz domače župnije in širše okolice. Temelj dejavnosti v mladinskem centru predstavljajo animatorji, ki v celoti delujejo prostovoljno. Razdeljeni so v tri skupine (animator pripravnik, animator in animator mentor). Animator lahko postane vsak, ki je prejel zakrament sv. birme in želi čas nameniti delu za druge, zlasti mlajše, ter se povezovati v skupnost animatorjev. Animatorji se povezujejo tudi z drugimi mladimi salezijanskimi mladinskimi centri (Celje, Maribor, Sevnica, Veržej, Ankaran) na skupnih srečanjih in izobraževanjih.

Jure Babnik SDB

🏠 Vikend za pripravnike v Veržēju 🏠

Obisk animatorjev v SMC Maribor

Animatorji v Ankaranu

☞ Srečanje animatorjev ☜

☞ Sodelovanje z oddajo Obzorja duha

✧ Priprave na oratorij

✧ Animatorji na morju v Lukoranu 22. 8. 2016 ➤

↔ Animatorji na izletu - Chiemsee, Berchtesgaden, Salzburg ↔

Rem Marič je zelo aktiven mlad fant, ki si zna zelo dobro razporediti in izkoristiti čas. Star je 24 let in zaključuje študij medicine. Vsak dan trenira karate in ga tudi poučuje. Vključen je v slovensko reprezentanco.

Koliko časa si že animator, se morda spomniš svoje prve odgovornosti?

10 let. Petkova dežurstva v igralnici.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postal animator?

Metodova sredstva prepričevanja so me prisilila v to. 😊 Očitno ima učinkovita sredstva.

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Vodim področje za animatorje. Jure me je povabil. Na začetku nisem čisto vedel kaj

to pomeni. Vodim koordinacijo aktivnosti animatorjev. Jaz sem bolj osredotočen na pripravnike, šolo za pripravnike ter bodoče pripravnike, se pravi birmance. Potem, ko enkrat postanejo animatorji, vse lepo teče. Da postaneš animator pa si dve leti pripravnik in udeležiti se moraš dveh šol za pripravnike. To je npr. vikend v Veržaju.

V kaj vse si v mladinskem centru vključen? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje? Sem birmanski voditelj in priložnostni

delavec. ☺ Vključim se, kjer me potrebujejo. Igre, gradbena dela, na oratoriju vodim delavnico Prva pomoč, pomagam pri Miklavževanju, sem kolednik ...

Kaj ti je pri delu animatorja/mentorja najljubše in kaj najtežje?

Ko sem z mladimi in otroki se pomladim, to mi je najlepše. Frustracijo pa mi predstavljajo animatorji, ki so nezainteresirani. Potem raje naredim kar sam, kot da bi jih pregovarjal in se z njimi pogajal.

Kaj bi rad, da se v SMC-ju spremeni?

Uvedel bi skupine animatorjev. To je že nekaj časa v načrtu, vendar se še nismo čisto uskladili in odločili kako bi jih bilo najbolje razdeliti. Namen skupin pa bi bil povezovanje, druženje. Ohranil in okrepil pa bi idejo, da animatorji, ki niso aktivni skozi leto, ne morejo sodelovati na polnem oratoriju.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Ne vem še, ker ne vem kako bo, ko zaključim »fax«. Verjetno se bom preselil tja, kjer bom dobil specializacijo. Moja želja pa je, da bi bil še naprej mentor za animatorje in, da bi počel karkoli v zvezi z birmanci. Koordinacija, karkoli. To me zelo veseli.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Vedno sprejemem izziv, tudi ko je težko in se potrudim, da stvar čim bolje izpeljem. Imam vodilno misel. »Kdo, če ne ti? Kdaj, če ne zdaj?«

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

1. oktober. Moj zavetnik je francoski škof Remigij. Praznujem z domačimi. Voščijo mi, kdo priskrbi kakšno pozornost.

DUHOVNOST

Skupaj se družimo, veselimo, se veliko pogovarjamo. S tem pa širimo obzorje, spoznamo nove ljudi, prijatelje, s katerimi si zaupamo in si stojimo ob strani. Mladinski center Rakovnik je kraj, kjer si ustvariš trdne temelje za življenje, ki temeljijo na krščanskih vrednotah. Zato bi mlade povabila, da se nam pridružijo, saj bomo le tako počasi spreminjali svet na bolje.

Meta Kozin

Ministranti

☞ Duhovno družabni vikend ☜

☞ Nagrada za najbolj pridne ☜

🌀 Izdelovanje butaric 🌀

🌀 Ministrantski kviz 🌀

Birmanske skupine

☞ Družabni vikend ☞

☞ Križev pot ☞

☞ Srečanje s škofom ☞

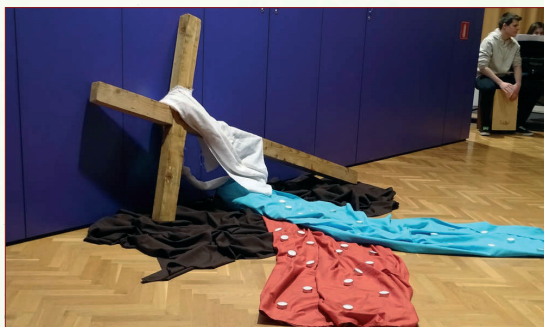

☞ Voditelji ☜

Srečanja za mlade

☞ Duhovni večer ☜

✠ Mladinska maša ✠

✚ Molitev na Golovcu

✚ Obisk skupnosti Emanuel

Mladinski verouk

Skavti

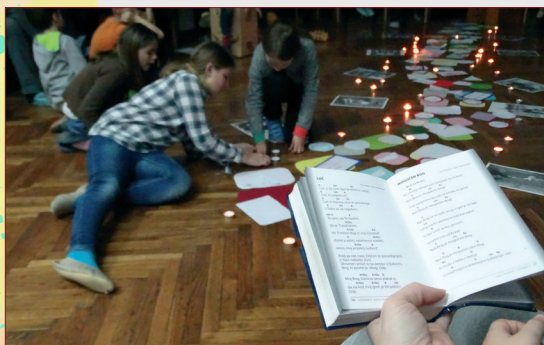
Zvončki

■ Zakonci z družinami

↗ Družabni konec tedna v Veržju ↘

Meta Kozin je 23 letna študentka, ki zaključuje magistrski študij živilstva. O sebi je na kratko povedala, da rada prosti čas preživi v naravi, rada teče in pleše, na Rakovniku pa z veseljem vodi mladinski verouk.

Koliko časa si že animatorka, se mor-da spomniš svoje prve odgovornosti?

Animatorka sem 9 let. Mojo prvo resno zadolžitev mi je dal Metod Ogorevc, ko me je povabil neko nedeljo dopoldne, takole: »No Meta, zvečer se pa vidimo na sestanku za birmanske voditelje.« Res sem prišla in sprejela. Birmanska animatorka sem ostala 4 leta.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postala animatorka?

Zaradi oratorija smo bili vsi navdušeni in komaj čakali, da po birmi postanemo animatorji in bomo mi glavni. ☺ Tako je več mojih prijateljev takrat postalo animatorjev in ta družba me je pritegnila, da ostanem in sodelujem.

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Moje področje mentorstva je duhovnost. Dvakrat na leto pripravim duhovni večer za mlade (v adventnem in postnem času),

vodim mladinski verouk, enkrat na mesec imamo mladinsko mašo, sodelujem na sestankih za mentorje, pripravljam jutranje kateheze za animatorje na oratoriju...

V kaj vse si v mladinskem centru še vključena? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

Sem animatorka na oratoriju, pomagam na prireditvah, ki potekajo v SMC-ju. V župniji sem še članica ŽPS-ja.

Kaj ti je pri delu animatorke/mentorice najljubše in kaj najtežje?

Najtežje mi je voditi duhovne večere. Takrat se zbere veliko mladih, tudi z okoliških župnij. V začetku sem imela kar tremo. Najbolj všeč pa mi je, da pri tem delu najdem tudi veliko zase. Če ne bi pripravljala tem za mladinski verouk, ne bi prebrala toliko gradiva, člankov in ne bi toliko razmišljala o veri, družbi, socialnih problemih, itd.

Kaj bi rada, da se v SMC-ju spremeni?

Pogrešam kakšne petkove ali sobotne večere za mlade, ki bi se jih udeležili animatorji vseh starostnih skupin, tako bi se med seboj bolje spoznali in povezali. Tako vidiš ene animatorje samo na poletnem oratoriju in včasih sploh ne veš, da je animator. Premalo je medgeneracijskega povezovanja.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Glede na to, da bom svoj študij kmalu zaključila z magisterijem, načrtujem naslednjo leto opravljanje prakse v tujini. Želim se osamosvojiti, imeti družino. Počasi bi prepustila svojo mentorstvo komu mlajšemu. Drugače si želim ostati dejavna in povezana z župnijo, samo da morda na drugačen način, preko drugih skupin.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti

na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Če imam neko zadolžitev to tudi izpeljem, naredim. Se ne sprašujem ali bi ali ne bi. Nikoli nisem delala z naporom. Vem, da se bom potem počutila bolje. Moj krog prijateljev me vedno spravi v dobro voljo. Nas je približno 10 animatorjev, ki se krasno razumemo.

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

18. januarja. Mami kaj dobrega skuha in speče, oči mi kupi rože. Skupaj praznujemo, dobim kakšno darilo. :)

Nam želiš še kaj povedati?

Želela bi si, da bi se animatorji bolj zanimali za duhovnost in da jih ta beseda ne bi že takoj odvrnila, ampak bi v njej odkrili, da to ni samo molitev, ampak je tudi način razmišljanja, življenja, hkrati pa pomeni pripadnost neki skupnosti, ki podobno misli kot ti.

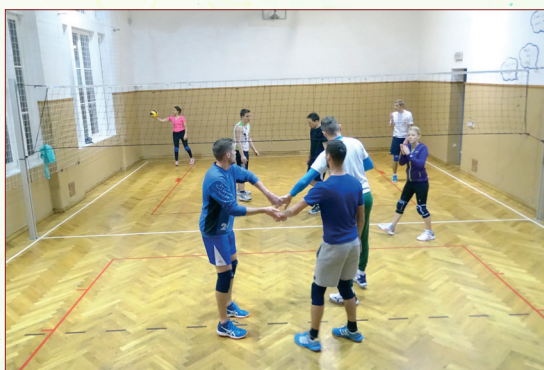
ŠPORT

Vsi vemo, da je gibanje dobro za naše telo in da je ključno za ohranjanje zdravja. Naše športne ekipe pa se mladim trudijo dati nekaj več. Preko športa želimo vzgajati, krepiti duha, telo in ne izvajati pritiska s selekcijo in pretirano tekmovalnostjo. S športom želimo graditi medsebojne odnose, krepiti čut za skupino in skupnost ter medsebojno pomoč. Želimo da mladi vedo, da je šport odlično razvedrilo in priložnost za druženje. Preko športa pa se lažje približamo tudi neverni ali drugače verni mladini.

Boštjan Račič

Odbojka

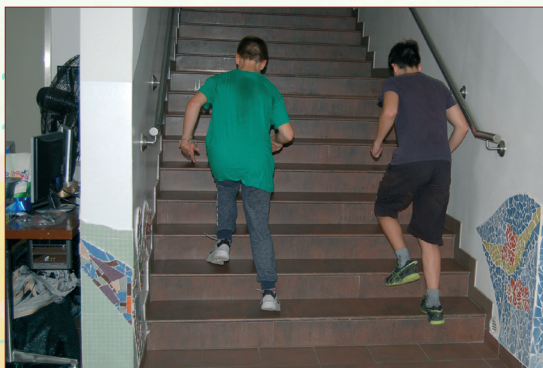
Košarka

20

Nogomet

Boštjan Račič bo čez dve leti praznoval 25 - letnico svoje animatorske službe. Po izobrazbi drugače magister znanosti po stanu pa poročen in oče štirih otrok. Boštjan o sebi pravi, da se je v življenju z lastnim razmišljanjem dokopal do prepričanj za katerimi energično stoji.

Eno od njegovih energičnih področji pa je zagotovo delo z mladimi.

Se morda spomniš svoje prve odgovornosti kot animator?

Nedeljski popoldnevi. Ti so takrat bili organizirani za otroke in mlade. Potrebno je bilo pripraviti igre, banse, duhovne misli.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postal animator?

Predvsem animatorji. Povabil in vključil v skupino pa me je Metod Ogorevc.

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Dvojna funkcija. Animatorska in organizacijska na določenem področju. Sem

mentor na področju športa. Koordiniram športne skupine in dogajanje na tem področju. Moja želja je, da ta organizacijska funkcija ne bi pripadala mentorju. Mentorja vidim kot idejnega vodjo, tistega ki usmerja, predaja izkušnje, sodeluje pri idejah. Organizacijsko plat bi predal komurkoli, ki deluje recimo na športnem področju. Ni dovolj energije za vse. Z veseljem sodelujem z Juretom pri razmišljanju o problemih področja, dajanju idej, pogovoru o ljudeh, usmerjanju in pomoči za organizacijo pa zmanjkuje časa.

V kaj vse si v mladinskem centru vključen? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

Dvakrat na teden imam trening odbojke po dve uri. Enkrat mesečno se sestanemo na športnem odboru. Enkrat mesečno imamo sestanek mentorji. Vodja SMC-ja me porabi tudi za druge naloge. Pričevanje mlajšim animatorjem, osebno mentorstvo pripravnikom, deljenje razmišljanja ...

Kaj ti je pri delu animatorja/mentorja najljubše in kaj najtežje?

Kot animator uživam v energiji, ki jo imajo mladostniki. Kako razmišljajo, čustvujejo, kako vidijo življenje. Težko pa mi je, ko se poti razidejo. Mislim na udeležence, ki odidejo. Včasih pride do trenj na področju vere. Želel si biti pričevalec, pa ne veš ... Si bil dober pričevalec? Kje so kakšni rezultati?

Pri mentorstvu pa mi je težko zaradi vseh obveznosti. Raje bi organizacijo športa predal mlajšemu. Všeč pa mi je, da lahko sodelujem z mladimi. Da skupaj razmišljamo, dajemo ideje.

Kaj bi rad, da se v SMC-ju spremeni?

Več bi delal na identiteti animatorja. Da ne bi bilo potrebno animiranje animatorjev. Včasih se samo povezujejo in jim je važno samo to, da se imajo »lušno«. Težko jih je narediti bolj duhovno zainteresirane. Ampak animator mora biti res animator s srcem. Da so animatorji, ker si to želijo, ker želijo delati z mladimi in to tudi v cerkvi, na duhovnih vajah. Ne samo »fino se imet« in na vsake toliko se vključit v kakšen projekt.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Delo na Rakovniku mi je še vedno v veliko veselje. Z njim bom nadaljeval, spremljal zdajšnja dekleta, ki jih treniram.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Mladi imajo drugo energijo. To da pridem v tako okolje je sprememba, ki jo doživim kot sprostitev. Pokonci me drži tudi vera, da poskušam narediti nekaj dobrega. Drugače pa mladi opazijo, kadar nisi v najboljši koži.

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

20. januarja. Čim večje družinsko število pri sveti maši, skromno darilce od domačih, kakšno pecivo, včasih torta, presenečenje.

Nam želiš še kaj povedati?

Tisti, ki se odloči biti animator, naj se temu preda. Naj čim več hodi v SMC in ustvarja življenje v njem.

GLASBA

Kristina: »Mladinski pevski zbor je prostor, kjer se lahko mladi družimo, razvijamo svoje talente in s petje slavimo Boga.«

Ana: »Zbor mi pomeni sprostitev, uživanje v glasbi, druženje s prijatelji.«

Timotej: »Rad pojem v zboru. Všeč so mi večglasne melodije, predvsem, ko jih zapojemo pravilno. D. Mislim, da je pevski zbor idealen za vse, ki bi radi razvijali svoj pevski talent.«

Regina: »Skupnost, kjer ne samo uživamo ob petju, ampak kjer se tudi srečujemo mladi in med seboj stkemo trdne prijateljske vezi.«

Katarina: »Zbor mi pomeni skupino prijateljev, s katerimi ne samo pojemo, ampak se družimo, debatiramo o zanimivih temah, se nasmejimo in se imamo fino. Veseli smo, ko vidimo ljudi, ki jih navdušimo z našim petjem in to navdihuje tudi nas.«

Otroški pevski zbor

Mlajši mladinski pevski zbor

Mladinski pevski zbor

Glasbene skupine

Imamo kar nekaj glasbenih zasedb. Po večini so člani zdajšnji in bivši učenci glasbene šole Rakovnik, ki jih druži veselje do igranja in ustvarjanja. Nekatere skupine se zbirajo in vadijo redno, druge priložnostno ob posebnih dogodkih in kot spremljava našim pevskim zborom. Vedno radi prisluhnemo orkestru, skupini kitar, SMC bendu in drugim.

Maja Kavčič je učiteljica 1. razreda in mamica treh živahnih otrok. V šoli uči dva pevska zbora. Kadar ostane doma zaradi bolezni katerega od otrok, pa rada tudi kaj nakvačka. To pa zato, da ne bi samo pospravljala. ☺

Koliko časa si že animatorka, se morda spomniš svoje prve odgovornosti?

17 let. Vodila sem skupino Zvončki. Na začetku sem bila pa deklica za vse, odgovorna tudi za čiščenje stranišč in druge umazanije take sorte, ki je nihče drug ne bi pospravil.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postala animatorka?

Metod Ogorevc.

Si tudi mentorica. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Sem mentorica za glasbo. Odgovorna sem za komunikacijo med zborovodji. Udeležujem se sestankov za mentorje.

V kaj vse si v mladinskem centru vključena? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

Vodim mladinski zbor, glasbeni odbor, občasno imam pevske delavnice za starše, imam kakšno pričevanje za animatorje, pomagam na oratoriju, z možem sva v zakonski skupini.

Kaj ti je pri delu animatorke/mentorice najljubše in kaj najtežje?

Najbolj všeč mi je stik z mladimi. Najtežje mi je, ko zmanjka navdušenja med mladimi. Nimajo neke pripadnosti. Včasih mi je težko, ko pride na vaje čisto malo pevcev.

Kaj bi rada, da se v SMC-ju spremeni?

Ravno ta pripadnost. Da ne bi mladi imeli vse za samoumevno. Včasih nas je bilo kar nekaj animatorjev, ki smo vložili ogromno svojega časa in truda v SMC in

prišli tudi, če nam je bilo kdaj težko. Zdaj pa tega več ni. Pride ali pa ne. Kakor se mu zdi.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Ne vem še. Upam na večje število pevcev. Z veseljem bi imela še naprej zbor.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Delo z mladimi me sprosti. Si moraš pa znati prilagoditi stvari. Včasih se veliko pogovarjamo. Niso še omejeni v idejah, imajo polno energije.

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

God imam 8. septembra in ga praznujem skupaj z rojstnim dnem, ki je 9. septembra in obletnico poroke, ki je 10. septembra. ☺

IZOBRAŽEVANJE

»Studia di farti amare«, študiraj da te bodo imeli radi je zapisal don Bosko na salezijski križ. Izobraževanje in učenje mladi pogostokrat povezujemo z muko, ko moramo poslušati in se učiti stvari za katere ne vemo, če jih bomo v življenju sploh še kdaj potrebovali. V življenju don Boska je bilo ravno tako. Ko si je služil denar za šolo in svoj vsakdanji kruh, je opravljal različna dela in obrti. Bil je nekaj časa čevljar, potem krojač, slaščičar in natakar, mizar in tiskar in še kaj bi se našlo. Pozneje v življenju se je izkazalo, da se je don Bosko po Božji previdnosti vseh teh stvari naučil, da je lahko mlade v tem izobraževal v svojih obrtnih šolah, ki jih je ustanovil. Don Boskova izkušnja nam govori, da se lahko tudi nam zgodi, da bomo v življenju najbolj potrebovali znanje, ki smo si ga pridobili poleg rednega dela in šolskih obveznosti. V SMC-ju na Rakovniku se zato trudimo in vam nudimo pestro ponudbo tečajev učenja tujih jezikov in raznih drugih krožkov in ustvarjalnih delavnic. Vsakega od vas smo veseli v naših programih in se bomo potrudili še naprej, da vam kakor do zadaj pomagamo rasti v modrosti, umnosti in ustvarjalnosti, še naprej. Računamo na vas, vi pa računajte na nas in skupaj se bomo veselili dobrih rezultatov tudi v prihodnje. ☺

Janez Suhoveršnik sdb

Jezikovni tečaj

PRED POLETJEM BODO

**SALEZIJSKI
MLADINSKI
CENTER
RAKOVNIK**

JEZIKOVNI TEČAJI

ZA POPOTNIKE

od 4. aprila do 27. maja

FRANCOŠČINA
ŠPANŠČINA **RUŠČINA**
ITALIJANŠČINA
ANGLEŠČINA **NEMŠČINA**

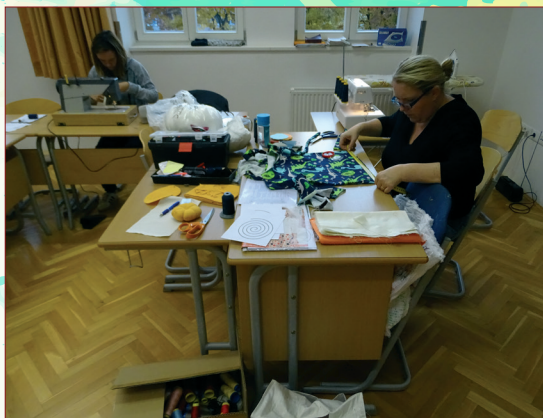
Odkrivali bomo kulturne zaklade in znamenitosti dežel, sočali se z jezikovnimi izdvi vsakega popotnika, med drugim: kako se znajti na letališču, kupiti vozovnice za javne prevoze, vstopnice za javne prireditve, muzeje, se orientirati v mestu, si priskrbiti rezervacije, se spopasti tudi z morebitnimi zdravstvenimi težavami, se seznaniti z novimi metodami prevozov in prenočišč (blablacar, airbnb ipd.) ... In še mnogo drugega uporabnega znanja za vaša poletna potovanja!

**s STROKOVNIMI
PREDAVATELJI**

PRIJAVE IN INFORMACIJE
www.rakovnik.si/popotniki
 rakovnik.jeziki@gmail.com
 040-668-657 (Mojca)

Programi Salezijskega mladinskega centra Rakovnik prodajajo:

Slaščičarska delavnica

Kleklanje

Jan Golob je 21-letni mentor. Študira matematiko, rad ima origami, dobre filme in šale.

Koliko časa si že animator, se morda spomniš svoje prve odgovornosti?

8 let. Izdelal sem vlakec za Čarno jezero.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postal animator?

Brat in sestra.

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Moje področje je kultura. Odgovoren sem za plakate, božično igrice, koordiniram gledališke igre.

V kaj vse si v mladinskem centru vključen? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

Osredotočen sem na dramske igre. Pomagam na oratoriju, pri koledovanju, vodim mladinski verouk, sem član ŽPS-ja.

Kaj ti je pri delu animatorja/mentorja najljubše in kaj najtežje?

Najtežje mi je najti čas. Najbolj pozitivno pa je to, da sem s prijatelji, veliko se naučim, imam dober občutek, ker sem nekaj pametnega naredil.

Kaj bi rad, da se v SMC-ju spremeni?

Odgovornost animatorjev. Želim si, da bi odgovarjali na SMS-e.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Rad bi končal zbirko gledaliških iger, ki jih urejam, še naprej vodil gledališko skupino.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Odgovornost, kava, prijatelji.

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

24. junij. Imamo skupno kosilo ali večerjo. Nič posebnega.

SOCIALNA DEJAVNOST

Socialna dejavnost zagotovo spada v delo mladinskega centra, saj smo tudi mladi poklicani, da skrbimo za pomoči potrebne. Mislim, da več različnih dejavnosti, kot smo zmožni ponuditi, več lahko naredimo za boljšo družbo. Sicer nismo ne vem kako »bombastični« ali slavniti in ne operiramo z milijoni evrov, a vendar nam npr. Vera in Luč daje občutek človečnosti. V takih dejavnostih smo mladi vedno dobrodošli!

Mladi lahko s tem pridobimo veliko stvari; občutek skrbi za druge, odgovornost, voditeljske in organizacijske sposobnosti, osebno zadovoljstvo ... Stvari, ki vedno pridejo prav v življenju in nas veselijo. In kaj je lepšega, kot nasmejani in zadovoljni obrazi lučk in njihovih staršev, ki so veseli, da smo tam za njih!

Timotej Mencin

● Skupina vera in luč

POMOČ PRI BRANJU IN PISANJU

Blažka Jurček Strmšnik pod okriljem SMC Rakovnik že četrto leto nudi pomoč otrokom s težavami v branju in pisanju ter po potrebi svetuje njihovim staršem. V manjšem obsegu nadaljuje delo šolske logopedinje. Razvila je nekaj pristopov za odpravljanje bralno-napisovalnih težav, ki so lahko prehodnega značaja (začetne težave v procesu opismenjevanja) ali pa del razvojne motnje, znane pod imenom disleksija. V preteklih letih je za zainteresirane pripravila tudi dve predavanji. Otrokom in staršem pomaga najti pot iz nastale neželene situacije in jih spremlja, dokler težave z ustreznimi metodami in delom ne izzvenijo, ali po potrebi delo z otrokom nadaljuje nekdo drug. Vsi obravnavani otroci napredujejo v lastnem tempu. Dobra usvojenost veščin branja in pisanja je neizogibna za otrokovo šolsko uspešnost in razvoj osebnih potencialov. Otrok pri obravnavi dobi potrditev, da zmore več in bolje, oblikuje si določene delovne navade, razvija odgovornost zase in krepi samopodobo.

Samo Remec je zelo zgovoren dvajsetletnik, navdušen nad poslušanjem glasbe, petjem, računalništvom, kar je tudi njegov študij, in akrobatiko, ki jo trenira že 3 leta. Njegov zadnji dosežek je program za napoved prihoda mestnih avtobusov. Pravi, da ga je naredil zato, ker ostali programi niso bili dovolj dobri. ☺ Prosti čas najraje nameni najboljšim prijateljem, ki jih ima prav na Rakovniku.

Koliko časa si že animator, se morda spomniš svoje prve odgovornosti?

Animator sem že 6 let. Prva odgovornost je bila delavnica računalništva na oratoriju. Že takoj drugi dan sem pa skrbel za ozvočenje in osvetljavo jutranje igre.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postal animator?

Že od majhnega sem želel biti animator, še preden sem sploh vedel, kaj to pomeni. Sploh ne vem zakaj. Mogoče zato, ker je bila to že pred mano moja sestra.

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

K mentorstvu me je povabil Domen. Najprej nisem vedel, kaj naj bi to bilo. Zdaj sem mentor za tehniko in informiranje. Objavljam na facebooku, na spletni strani, na prireditvah pa uredim ozvočenje in osvetljavo. Kot mentor v to vpeljujem tudi mlajše animatorje. To absolutno rad počnem. V to me je vpeljal že Metod, ki mi je dal priložnost urejanja tehničnih stvari na odru za oratorij.

V kaj vse si v mladinskem centru vključen? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

Lani sem začel voditi birmanske skupine. To imam najraje. Hodim na vikende za pripravnike, obiskujem mladinski zbor. Zelo rad pojem, sem pa bas.

Kaj ti je pri delu animatorja/mentorja najljubše in kaj najtežje?

Uživam v delu z otroki in pripravniki. So prave legende. ☺ Najraje imam delo v birmanski skupini. Težko pa se mi je ukvarjati s problematičnimi otroki. No, na srečo jih ni veliko. Sem pa v zadnjih letih zelo resno vzel svojo vlogo vzgojitelja. Razmišljam o mladih, kako pristopiti k posamezniku, jih bodrim, nagovorjam, se z njimi »pohecam«, včasih pa jih naučim kakšno neumnost. ☺

Kaj bi rad, da se v SMC-ju spremeni?

Te pobude ima Jure. ☺ Jaz ga samo podprem, ker ima res dobre ideje.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Rad bi še dolgo delal tukaj. Bo pa verjetno težje, ko bom v službi. Ne bom mogel biti povsod zraven in cele štiri tedne na oratoriju. Za to mi je že sedaj žal.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Sem velik optimist. V glavnem vedno vesel in zelo navdušen, da lahko pridem sem v SMC in po navadi nočem iti domov. ☺

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

28. julija. Ga ne praznujem.

KLUBSKI PROGRAM

Stik z mladimi. To je želja v ozadju naše igralnice. Preko igre, veselja, razigranosti otrok je najlažje postati njihov prijatelj. Prijateljem pa je lasten pogovor, in tu je prostor za pravočasno in skupno iskanje odgovorov na vprašanja, ki nas zaznamujejo v življenju. Don Bosko je zgodaj spoznal: »Če bi imeli mladi ob sebi ob pravem času pravega prijatelja, bi se ne znašli po takšnih ali drugačnih zaporih, v takšni ali drugačni odvisnosti.« Kot je Božji Sin prišel med nas, da nas uvede v novo življenje, je tudi don Bosko živel s fanti, da jih uvede v novo življenje. Osebni stik z mladimi je torej osnovni cilj naše igralnice.

d. Matild J. Domić, SDB

⌘ Igralnica in igralniška animacija

⌘ Nedeljsko druženje po polenajsti maši

⌘ Praznovanja rojstnih dni in animacija

Rok Kosi
Povej nam kaj o sebi.

Rok Kosi, št. let: 22 ;) Igram kitaro, bass kitaro in ukulele. Rad rišem in nastopam v raznih dramskih igrah.

Koliko časa si že animator, se morda spomniš svoje prve odgovornosti?

8 let, pomagal sem pri pripravah na oratorij

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postal animator?

Sorodniki, Metod

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Pomeni da imaš več odgovornosti in sodeluješ pri resnih odločitvah v SMC-ju. Sem mentor za igralnico.

V kaj vse si v mladinskem centru vključen? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

S kitaro spremljam pevske zборе pri petju pri sveti maši. Igram pri raznih dramskih igrah in seveda sem vsako leto na oratoriju.

Kaj ti je pri delu animatorja/mentorja najljubše in kaj najtežje?

Druženje s prijetnimi ljudmi in zabavanje z otroki. Najtežje pa je, ko je treba otroke umiriti.

Kaj bi rad, da se v SMC-ju spremeni?

Da bi se tudi med letom, ne pa samo za počitnice, sem prihajalo zabavat veliko otrok.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

Nisem še gledal tako daleč.

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?
Nimam napornih dni ;)

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

16. avgust, praznujem ga skupaj z rojstnim dnem, ki ga imam nekaj dni pozneje.

Nam želiš še kaj povedati?

Zaupaj v svojo previdnost in previdnost ti bo po svojih močeh pomagala ☺

Ana Hrbljan
Povej nam kaj o sebi.

Sem Ana, stara 19 let. Končala sem gimnazijo, sedaj pa sem študentka 1. letnika Specialne in rehabilitacijske pedagogike. Glede na to, da sem animatorka, lahko

sklepate, da sem rada z otroki, zato tudi del svojega časa preživim v SMC-ju, kot animatorka, mentorica in birmanska voditeljica. Velik del mojega prostega časa pa vzame tudi košarka, ki jo igram že več let. Čeprav

se moj urnik s šolo in ostalimi dejavnostmi kar hitro zapolni, menim da mi, z nekaj prilagajanja in odrekovanja, uspe kar se da optimalno razporediti svoj čas, tako da ga lahko nekaj posvetim tudi delu v SMC-ju.

Koliko časa si že animator, se morda spomniš svoje prve odgovornosti?

Animatorka sem od konca svojega 8. razreda, torej že 6 let. Moja prva večja odgovornost pa je bila priprava in izvedba velike igre na Don Boskovem dnevu 4 ali 5 let nazaj.

Kdo te je navdušil, nagovoril, da si postal animator?

V bistvu me ni nihče posebno navdušil za to, ampak sem že kot otrok, ko sem bila na Rakovniku in na oratoriju, želela postati animatorka.

Si tudi mentor. Kaj to pomeni? Kaj je tvoje področje?

Moje področje so prireditve. Sem mentor na tem področju in to pomeni, da pripravljam tri večje dogodke v našem SMC-ju in 'poskrbim' za animatorje, ki pri tem sodelujejo.

V kaj vse si v mladinskem centru vključen? Kje sodeluješ, pomagaš? Ali pa morda samo spremljaš dogajanje?

Vključena sem predvsem v pripravo in izvedbo Don Boskovega dne, pustovanja in Čarnega jezera. Kot se le da, se poskušam čim bolj vključevati tudi v organizacijo animatorske skupine in v animatorsko dogajanje na splošno. Poleg tega pa sem tudi birmanska voditeljica.

Kaj ti je pri delu animatorja/mentorja najljubše in kaj najtežje?

Pri delu animatorja mi je najbolj všeč ko se lahko zabavam z otroki, ko vidim da so veseli, se imajo fino in da so radi z nami. Pri delu mentorja pa je zelo podobno, rada vidim ko se otroci in pa tudi starši zabavajo, le da pri tem nisem tako neposredno

vključena, kot če sem le v vlogi animatorke. Najtežje v obeh primerih pa mi je, ko je treba otroke, na žalost pa kdaj tudi animatorje, prepričati oz. motivirati za kakšno stvar, ki jim morda ni najljubša.

Kaj bi rad, da se v SMC-ju spremeni?

Morda to, da bi tako veliko število animatorjev, kot nas je na oratoriju, bilo vključenih v delovanje SMC-ja tudi celo leto in bi tako lahko dosegli tudi boljšo povezanost v animatorski skupini.

Kje pa vidiš sebe in svoje delo v prihodnje? Letu, dveh?

O tem ne razmišljam preveč, vendar če bo moje delo v SMC-ju v naslednjih letih podobno kot sedaj, se ne bom pritoževala. ☺

Kakšen dan je sproščen, lep, kakšen naporen. Takrat je verjetno težje priti na Rakovnik in delati z mladimi in otroki. Kaj te drži pokonci v takih dneh?

Včasih je težko iti na sestanek za pripravo kakšnega dogodka, a v takih dneh se po navadi spomnim na končni cilj, torej na dogodek, ki ga pripravljamo, saj vem da bo dober občutek, ob pogledu na dobro pripravljen dan in na otroke, ki se zabavajo, odtehtal vse naporene dni, ter sestanke brez idej in večjega napredka.

Kdaj imaš god? Kako ga praznuješ?

God imam 26. 7., saj je moja zavetnica sv. Ana. Pravzaprav nimam nobenih posebnih običajev za svoj god, morda le to, da mami pred godom vedno moli devet dnevnic k sv. Ani.

Nam želiš še kaj povedati?

Mogoče nekaj za animatorje. Ko ste z otroki in mladimi, bodite res z njimi in bodite tam za njih, ker otroci so nam hvaležni in veseli, da smo z njimi. Sploh pa, če smo se že odločili, da bomo animatorji, ne delajmo tega na pol, ampak dajmo vse od sebe, bodimo veseli, nasmejani in polni energije! ☺

PRIREDITVE IN DOGODKI

DON BOSKOV DAN, 30. januar 2016

V soboto, 30. januarja smo v SMC Rakovnik praznovali tradicionalni Don Boskov dan, ki je potekal v znamenju usmiljenja. Zjutraj so se v igralnici začeli zbirati otroci, kjer so imeli posebno nalogo. Poiskati so morali animatorje, ki so imeli za njih pripravljeno vprašanje in če so nanj pravilno odgovorili so dobili nalepko z enim od del usmiljenja. Ko so izbrali vseh sedem del usmiljenja, so le te nalepili na list, ki so ga dobili pri sprejemnici. Po končanem uvodnem delu je sledila molitev, pri kateri so nam animatorji zaigrali

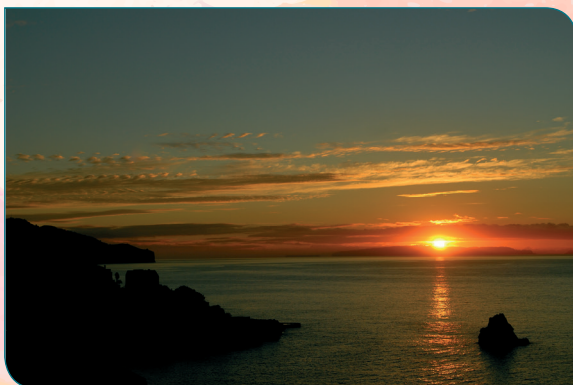
igrico, pevski zbor nekaj zapel in Don Bosko je povedal nekaj lepih spodbudnih besed. Molitvi je sledila velika igra katero smo vsi nestrpnost pričakovali. Razdelili smo se v sedem skupin - in eno skupino s starši, ki so imeli delavnico petja ter našimi najmlajšimi - s katerimi smo hodili po otokih, kjer so nam dodelili različne naloge. Za vsako uspešno opravljeno nalogo smo dobili po dve besedi in po končani veliki igri smo imeli še nekaj časa, da smo te besede zložili po smiselnem zaporedju. Temu je sledila malica z okusnimi toasti in podelitvijo diplom za uspešno opravljeno začetno igro. Kmalu za tem je sledila še odlična dramska igra, ki je nasmejela prav vsakega v dvorani. Žal pa je temu sledil konec, veseli in hvaležni za ta prečudovit dan, smo se odpravili domov.

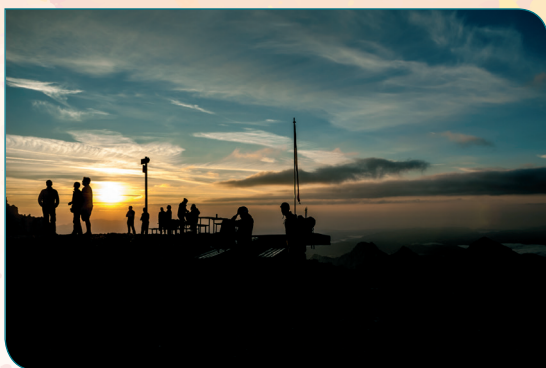
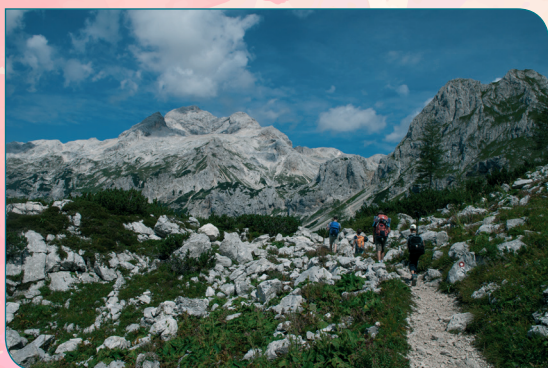

PUSTOVANJE, 6. februar 2016

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ GOSPODA MRHARJA, 12. februar 2016

ZIMSKI ORATORIJ, 15.-20. februar 2016

Letos je bilo na zimskem oratoriju zelo razigrano in zabavno. Otroci so se udeleževali štirih različnih delavnic, in sicer dve ustvarjalni delavnici, fi lmsko in računalniško. Animatorji so pripravljali zanimive dramske igrice, kateheze in pesmi. Pred delavnicami smo molili in se nato do dvanajste ure zadrževali v delavnicah, ki jim je sledila slastna malica. V torek in četrtek smo obiskali Lumpi park, kjer smo drsali, ostali udeleženci pa so popoldne uživali v igri, ki sta jo vsakič pripravila dva animatorja. Imeli smo tudi plesno animacijo, tako da so se otroci zelo zabavali. Nekateri so prihajali že ob 7. uri odhajali pa ob 17. uri. Zopet smo z animatorji pripravili lep in zabavno - doživet oratorij.

Nelik

ZIMOVANJE NA POHORJU, 18.-21. februar 2016

PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU, 19. marec 2016

SREČANJE ZA STAREJŠE, 20. marec 2016

MLADINSKI GOST, 31. marec 2016

V četrtek, 31. 3. 2016, smo v rakovniški župnijski dvorani zopet gostili gosta meseca. Tokrat je bil to dr. Jože Dežman. Eden najbolj priznanih slovenskih zgodovinarjev in publicistov, ki svoje široko znanje zgodovine odlično praktično uporablja in tako prispeva velik delež k civiliziranju slovenske družbe. Pripravljen je odkriti ter povedati resnico ne glede na njeno ceno in zato smo se mladi župljani odločili, da mu prisluhnemo.

Zbralo se nas je zajetno število. Ocenjujem, da okrog 30. Prišli so tudi mladi iz drugih župnij. Taka tema in tak govorec si vsekakor zasluži veliko pozornost. Spregovoril

nam je na temo slovenske države in dialoga. Tematike se je lotil na svojevrsten način. Na začetku smo se v skupni debati skušali opredeliti do slovenstva in Slovenije, do tega, ali smo Slovenci zmagovalci, dotaknili smo se mej naše domovine in katere diktature je preživel slovenski narod.

Statistično in objektivno je predstavil način, kako so komunisti izkoristili nemško ali italijansko okupacijo za izvajanje svoje krvave diktature. Ker se ukvarja predvsem s povojnimi in medvojnimi poboji, nam je predstavil to področje. Opozoril nas je, naj ne jamramo, ampak naj z dialogom aktivno opozorimo na napake. Potolažil nas je, da stanje v Sloveniji ni izgubljeno in da je pomanjkanje dialoga del vsake družbe, pri čemer je podal tudi konkretne primere.

Skratka, predavanje dr. Dežmana je bila zanimiva in zelo koristna izkušnja. S svojim načinom podajanja informacij tako občutljivega tipa, s poznavanjem prejšnjega stoletja in predvsem s svojo retoriko me je navdušil. Verjamem, da so podobnega mnenja tudi drugi udeleženci, saj je debata po predavanju odmevala še dolgo časa.

Rem Marič

NAGRADNI IZLET ŠMARNIČARJEV, 4. junij 2016

V soboto 4.6.2016 smo se vsi tisti, ki smo se v mesecu maju pridno srečevali pri šmarničnem bogoslužju odpravili na izlet. Nagradni izlet nas je popeljal v terme Čatež. Dan poln vodnih iger, zabave in smeha nas je popolnoma izčrpal. Utrujeni, a obogateni še z enim lepim šmarničnim spominom.

B.Z.

ČARNO JEZERO, 11. junij 2016

In glej, bilo je res dobro!

Mavrično-katehetske igre in Čarno jezero 11. junij 2016

Osrednji otroški festival ob koncu veroučnega leta je na Rakovniku v soboto, 11. junija, obiskalo več kot štiristo otrok. Dogodek Mavrično-katehetske igre in Čarno jezero so letos tretjič zapored skupaj pripravili revija Mavrica, Salezijanski mladinski center in Slovenski katehetski urad.

Tema letošnjega srečanja je bila in »In glej, bilo je zelo dobro«. Že takoj ob vstopu na prizorišče so otroci skozi igro okusili in podoživeli sedem dni stvarjenja: vstopili so skozi z baklami razsvetljeni obok, korak naprej sta jih pričakala deževna oblaka, v bazenčku so se morali pravilno razporediti kontinente po zemeljski obli, največ radovednosti pa je vzbujalo izstreljevanje zvezd na nebesni svod. Pravo doživetje, zlasti za mlajše, je bilo raziskovanje morskih globin, ko so se plazili skozi dolg tunel, poln pisanih ribic. Sedmi dan je Bog počival, zato so tudi udeleženci svoje vkrcanje na prireditev sklenili z oddihom na blazinah.

Nato so se v dopoldanskem delu razporedili po dobro obiskanih delavnicah: na kuharski so izdelali sadna nabodala, ilustrator Damijan Stepančič jih je učil pripovedovati zgodbo skozi strip. Z ilustratorjo Andrejo Peklar so upodobili stvarjenje po svoji zamisli, sestavili so lahko velikansko sestavljanko s podobo Michelangelovega stvarjenja Adama. V delavnici, ki jo je pripravil Zoo Ljubljana, so v roke prijeli kraljevega pitona ali božali gekona. Na travniku so lahko pocrkljali kunce.

S klobukom čarodeja Tonija so pričarali miško (in sicer računalniško), v gledališki delavnici so se preizkusili kot igralci, v

pevski pa kot pevci. Da želijo biti okoljsko solidarni, so dokazali v delavnici slovenske Karitas, ko so na zelenem Golovcu pretekli nekaj krogov. Tisti, ki so dvomili, da je Bog ustvaril tudi šport, so se lahko preizkusili v mini golfu in drugih športnih spretnostih. Kako deluje oklepno vozilo Hummer xxx je razložil četni vodnik R. Lunder, da uravnavanje vodnega curka zahteva veliko zbranosti in znanja, pa so jim potrpežljivo pokazali gasilci GD Barje. Salezijanski novinci so jim pri lurski kapelici predstavili leto usmiljenja in podobo usmiljenega Jezusa. Da je dogajanje potekalo brez zapletov je poskrbela utečena ekipa animatorjev na čelu z Ano Hrbljan.

Na Mavričnem kvizu, ki ga vsako leto pripravi ugankar Andrej Praznik, je letos sodelovalo 16 ekip iz vse Slovenije. V finalu, ki ga je razigrano vodila s. Magda Burger, sta se pomerili ekipi Dobrovnik miks in Ihanskih 7. Pokal zopet odnesli domov Dobrovničani, za kar jim je iskreno čestitala urednica Mavrice Melita Košir. Melita Košir, Damijan Stepančič in Andreja Peklar so podelili tudi knjižne nagrade najbolj pridnim obiskovalcem Bralnim mišic, njihovim staršem pa dejala, da je branje zaklad, ki se nekoč zagotovo obrestuje.

Pri veseli sveti maši so otroci poslušali pridigo odprtih ust, za kar je poskrbel salezijanec Jakob Trček, župnik iz Šentruperta, ki je z nekaj čarovniškimi triki želel ponazoriti, da stvarjenje sveta vseeno ni čarovnija, temveč del dobro premišljenega božjega načrta: »Bog nas ni ustvaril, da bi nam pokazal, kaj zna; ustvaril nas je, ker nas ima rad. Božja čarovnija je ljubezen. Imejmo se radi in imejmo radi to, kar nam je Bog podaril iz ljubezni.« Po ocenah organizatorja srečanja Jureta Babnika se je srečanja udeležilo okoli 400 otrok, ki jih je spremljalo veliko katehetov in staršev.

Posebno veselje otrok so bili mavrični baloni, ki so jih ob koncu maše animatorji raztresli s kora. Ko pa so udeležence pred cerkvijo pričakale prve dežne kaplje, ki so se kmalu spremenile v naliv, je bilo očitno, da se lahko za lepo dopoldansko vreme kljub slabim napovedim zahvalijo Mariji.

PROSTOVOLJEC LETA, 15. junij 2016

BRDO PRI KRANJU

Nekaj mesecev nazaj je pozvonil moj mobilni telefon. Klicali so s SMC Rakovnik, da bi me radi nominirali za Prostovoljko leta 2015. Ob novici mi je prav pubertetniško, narečno ušlo presenečenje: Kva? Dala sem si razložiti način izbire, proceduro in njihova pričakovanja oziroma moje obveznosti ob tem dogodku.

Spreletaval me je občutek ponosa, da so opazili moj trud pri prostovoljnem delu z otroki, ki imajo težave v procesu opismenjevanja. In sem rekla »da«.

Še bolj sem bila ganjena, ko sem dobila v podpis obrazložitev. Svoje življenje pač živim tako, kot čutim, da je prav. Sedaj, ko sem v pokoju, si to lahko pogosto privoščim. Vedno in povsod skušam udeležati spoznanje, da vsakdo pride na svet s svojimi nalogami in da je poslanstvo prav vsakega med nami delati dobro po lastnih zmožnostih in čutenju vsak dan, kjerkoli, po nareku srca in okoliščin pač. Drug drugemu smo učitelji in učenci hkrati. Največje »plačilo« prostovoljnega dela je spoznanje, da prispevamo na svoj način, da tudi zaradi našega sodelovanja drugi živijo kvalitetnejše in lepše.

Prišlo je vabilo. Na slavnostno prireditev na Brdo nas je v salezijanskem kombiju peljal kar nominiranec Anej. Skupaj z Ano, Anžetom in Katarino smo se ob pravem času znašli na pravem mestu. Osebnostno sem bila prijetno presenečena nad množico, ki se je zgrinjala v prireditveno dvorano. Tako, »preko palca«, sem ocenila, da sta med povabljeni/nominiranci prevladovali dve starostni kategoriji: mladi, ki kar pokajo od idej in zagnanosti in starejši s svojimi izkušnjami, empatijo in modrostjo.

Pomen srečanju so dodali posamezniki iz državnega vrha, ki so tudi podeljevali priznanja zmagovalcem v vseh »Naj...« kategorijah. In Evo Boto, ki je s svojim petjem prireditvi dodala svoj pečat, saj je tudi sama prostovoljka.

Na oder so vabili »zmagovalce« in med poslušanjem obrazložitev sem čutila veliko občudovanje njihovim idejam in spoštovanje opravljenemu delu v korist drugih. Priznanja za svoje prostovoljno delo smo prejeli vsi nominiranci.

Svoje razmišljanje o dogodku zaključujem s spoštljivim priklonom vsem udeležencem prireditve, predvsem tihim, neopaznim posameznikom, ki se jim zdi delo za druge samoumevno. S spoznanjem, da toliko pozitivne energije na kupu že dolgo nisem čutila in da mi je še sedaj v veliko čast, da sem bila del množice, ki vsakodnevno živi kontribucionizem – sistem sodelovanja in prispevanja za druge.

Verjamem, da se bodo tudi preko ideje prostovoljstva počasi vrnile prave vrednote na mesto, ki jim gre.

Blažka

POLETNI ORATORIJ, 4.-29. julij 2016

MLADINSKI GOST, 26. oktober 2016

V četrtek, 26. 10., smo imeli za mladinskega gosta na obisku Danila Lisjaka, ki je misijonar v Afriki, nekaj časa pa je bil tudi kaplan na Rakovniku. Na srečanju je z nami delil nekaj svojih dogodivščin, ki jih res ne primanjkuje. Govoril nam je o begu pred lavo, ki jo je bruhal tamkajšnji vulkan, o posledicah državljanske vojne in o stereotipih, ki jih imajo Afričani do Evropejcev. Nato nam je pokazal slike iz vsakdanjega življenja, ki smo jih z zanimanjem opazovali, saj so nam kazale zelo drugačno zgodbo, ki pa je bila vseeno pri veliko stvareh zelo podobna naši. Vse to nam bo gotovo ostalo v lepem spominu. Zelo smo hvaležni, da si je gospod Lisjak vzel čas in z nami delil svoje izkušnje.

Mentor za kulturo

MISIJONSKA TOMBOLA, 23. oktober 2016

PRIČEVANJE ANIE GOŁĘDZINOWSKE, 24. november 2016

V četrtek, 24. 11. 2016 smo se mladi iz naše župnije odpravili na pričevanje Anie Gołędzinowske, ki je potekalo v okviru Nikodemovih večerov na Teološki fakulteti. Začeli smo z uvodno molitvijo, ki jo je popestrila glasbena skupina Preliv. Nato pa nam je Ania predstavila svojo življenjsko zgodbo. Rodila se je v revni poljski družini. Že kmalu ji je umrl oče, mama pa ni zmogla sama prenesti bremena matere samohranilke. Eden izmed maminih novih ljubimcev jo je tudi posilil. Ania na Poljskem ni videla prihodnosti zase, zato je pri 16-ih letih pobegnila v Milano. Pod pretvezo, da bo postala manekenka, so ji zvodniki odvzeli dokumente in jo prisilili v prostitucijo. Nekega dne ji je s pomočjo nekega fanta, za katerega Ania verjame, da je njen angel varuh, uspelo pobegniti iz garaže v kateri je bila zaprta. Po tej neprijetni izkušnji je naredila izjemno kariero televizijske voditeljice in manekenke. Družila se je z zelo uglednimi imeni iz sveta slave, mode in politike.

Nato je do nje prišel založnik, ki ji je obljubil, da bo izdal njeno biografijo, v kolikor bo odšla na romanje v Međugorje. Ania mu je ugodila, a le zaradi obljube, da ji bo izdal biografijo. Na križevem potu v Međugorju je zasliša Božji glas, ki ji je rekel, naj odpusti vsem ljudem, ki so ji v življenju kaj slabega storili. Takrat je izjokala vso svojo bolečino. Ko je zaklicala: »Odpuščam vam!« je v sebi začutila neizmeren mir, ki lahko prihaja le od Njega.

Nato se je vrnila v Milano, vendar je tamkajšnje življenje ni več izpolnjevalo. Po enem letu, se je vrnila v Međugorje, kjer je tri leta živela v samostanu in pomagala sestram. Te so ji predstavile sedanjega moža. Danes je Ania goreča katoličanka in pričevalka Božje ljubezni in dobrote. Izdala je tudi knjigo z naslovom Rešena iz pekla, kjer podrobneje opisuje svoje življenje. Ustanovila je tudi društvo Čisti v srcu, ki se zavzema za vzdržnost pred poroko, v katerem je vključenih več tisoč mladih.

Nad pričevanjem sem bila navdušena. Na poti proti domu je pogovor tekkel o pričevanju, ki se je vsem vtisnilo v spomin.

Ana Dobnikar

SVETI MIKLAVŽ, 5. december 2016

ADVENTNI ORATORIJ, 10. december 2016

ERGOMETRI, 11. december 2016

V nedeljo, 11. 12. 2016, je bilo ob 15. uri organizirano tekmovanje na ergometrih (napravah za veslanje). Tekmovanje je bilo organizirano z namenom, da se predstavi šport veslanje. V SMC je glavni trener Jan Ilar pripeljal deset ergometrov. Kmalu so se začeli prvi ogledi in preizkusi moči na teh napravah. Preizkusiti so se prišli tako otroci kot odrasli in tekmovanje je potekalo še naslednje tri ure. Malo sem povprašala o mnenjih in dobila odgovore, da je bilo super in vsi so bili za to, da bi se tekmovanje ponovilo. Hvala vsem za sodelovanje!

Tinkara Korbar

KOLEDNIKI, 26. december 2016

Na dan po božiču, 26. decembra, smo domove naše župnije obiskali koledniki. Bilo nas je kar veliko, od majhnih do malo večjih kolednikov. Ob 9. uri smo se najprej zbrali v župnijski dvorani, kjer smo se oblekli v kraljeva oblačila, nadeli krone, prejeli blagoslov in vse potrebno za na pot. Vsaka skupina je dobila svoj seznam hiš in stanovanj, ki smo jih nato obiskali in jim prinesli blagoslov, mir in veselje. Ulic in hišnih številk ni bilo težko najti, saj smo bili opremljeni z natančnim zemljevidom, ki nam je (poleg zvezde seveda:))

pomagal pri orientaciji. Vzdušje je bilo veselo, vreme sončno, ljudje, ki smo jih obiskali, pa darežljivi in gostoljubni. Vsi smo bili zadovoljni, da lahko skupaj naredimo nekaj lepega za Boga.

Povprašala sem tri mlade kolednike, da podelijo z vami svojo koledniško izkušnjo. Takole so povedali:

»Na kolednikih je bilo zelo zabavno. Veliko ljudi ni bilo doma, več kot lani, zato smo hitreje opravili.«

»Bilo mi je všeč. Bil sem Boltežar. Več kot pol jih je manjkalo, obiskali pa smo jih 13.« »Na kolednikih sem se na kratko povedano imela lepo. Všeč mi je bilo druženje in zabavanje s prijatelji. Všeč mi je tudi, da je to neka nova izkušnja in da je to zabavno in v dober namen. Vljudno vabljeni še vi, da se nam pridružite naslednje leto.«

Vabljeni torej, da se nam prihodnje leto pridružite, prav tako pa povabljeni vsi tisti, ki vas koledniki niso obiskali, da nam sporočite svoj naslov. Z veseljem vas obiščemo prihodnje leto!

Urška

ŽIVE JASLICE, 26., 27. december 2016

Že kar nekaj časa smo imeli rakovniški animatorji željo, da bi tudi na Rakovniku imeli svoje žive jaslice. In to se je letošnje leto tudi uresničilo. V ponedeljek, 26. 12., in torek 27. 12., smo animatorji pripravili žive jaslice, ki so privabile lepo množico ljudi. Obiskovalci so si najprej ogledali dramsko igro, v kateri smo spremljali majhnega fantka, ki je na božični večer iskal prostor v jaslicah pri različnih ljudeh. Vendar pa deček ni mogel najti prostora, saj so bili vsi preveč zaposleni z drugimi stvarmi. Po koncu prvega dela gledališke igre so otroci odšli na delavnice, starši pa so se pogreli ob čaju in kuhanem vinu ter se posladkali s piškoti. Po kratkem odmoru je sledil še drugi del dramske igre, v katerem je fantek svoj prostor našel v hlevu ob novorojenem Jezusu. Celotno dogajanje pa so spremljali tudi zbori rakovniške župnije.

Animatorji si močno želimo, da bi rakovniške žive jaslice postale tradicija in upamo, da se vidimo tudi prihodnje leto.

POVEZOVANJE IZVEN NAŠIH MEJA

BRATISLAVA/DUNAJ

Salezijanska športna olimpijada oz. PGSi je letos potekal kar na dveh lokacijah in sicer v Bratislavi in na Dunaju. Drugo leto zapored se olimpijade udeležili tudi naši mladi.

Polni navdušenja smo se v začetku maja poslovili od Ljubljane in se odpravili proti Bratislavi. Že prvi večer smo bili navdušeni in presenečeni nad organizacijo in pripravljenimi dejavnostmi orga-

nerjev in drugih spremljevalcev ekip.

Zaključek olimpijade je bil na Dunaju, ker smo si ogle-

dali mesto in se udeležili zaključne slovesnosti.

V vsem času smo se družili z vodičko in pletli prijateljske vezi z drugimi športniki. Poleg športnih aktivnosti so si mladi ogledovali znamenitosti Bratislave, plesali v »diskoteki« in naredili ogromno fotografij. Zadnji dan smo se utrujeni, a zadovoljni vrnili nazaj domov.

B.Z.

nizatorja. Vedeli smo, da nas čaka nepozabnih šest dni druženja in športa. Že naslednji dan se je začelo zares. V petih različnih športnih disciplinah se je pomerilo 1000 mladih src, ob tem pa je bilo še 500 voditeljev, tre-

BELGIJA

V petek, 1. Julija sva se skupaj s prijateljico Evo odpravili v Belgijo, kamor naju je poslal Mladinski ceh po izboru mladinskega centra Rakovnik. Tam sva se srečali z ostalimi animatorji iz različnih držav – Češka, Slovaška, Malta, Nemčija, Španija. Skupaj smo preživljali vikende na katerih smo se spoznavali, spoznaval nove kulture držav, se učili nove metode animatorstva, spoznavali nove skupinske igre, s katerimi so nas seznanili animatorji drugih držav, s katerimi smo kasneje zabavali otroke.

Prvi vikend po prihodu v Belgijo, smo preživeli v gozdu, na samem v hiši, namenjeni večjim skupinam in njihovem izobraževanju. Tam smo se prvič spoznali z našimi mentorji, ki so nas vodili skozi celotni program, in ostalimi animatorji. Med nami so se že stkale prve prijateljske vezi. Na koncu prvega vikenda so nas porazdelili – ponavadi po tri ali štiri skupaj – po oratorjih na različnih območjih po Belgiji. Takrat smo tudi prvič spoznali nekatere od naših animatorjev na oratoriju. Še ta isti dan so nas; naju in še dva nemška fanta, odpeljali na oratorij v Leuven, kjer smo se namestili. Tam smo tudi spali, saj je to pri njih običaj. Kaj hitro smo se spoznali še z ostalimi animatorji in dobili svoje »head« (animatorji z dolgoletnimi

izkušnjami-vodilni animatorji) animatorje, ki so bili zadolženi za svojo skupino animatorjev in svojo starostno skupino. Skupaj z Evo sva si izbrali najmlajši skupini, kjer je bilo veliko tekanja za radovednimi malčki in veliko razmišljanja in prilagajanja iger njihovi starosti.

Kljub vsakodnevnemu naporu, nam je vedno ostalo še veliko moči in volje, ki smo jo porabili za večerna druženja z ostalimi animatorji iz najinega oratorija. Vsak dan so nas pričakale različne aktivnosti, ki jo je vsakič pripravil drug animator. Igre so nas vsakič še bolj povezale med sabo in tako med nami ustvarile res trdne prijateljske odnose.

Po končanem prvem tednu smo se odpravili v majhno obmorsko mesto, kjer smo vikend preživeli na barki. Ta vikend smo preživeli bolj v znamenju zabave, izmenjavi izkušenj in sproščenih pogovorov ob mirnih hladnih večerih. In

kmalu je bil vikend spet naokoli in že se je pričel drugi teden oratorija. Veseli, da smo se ponovno srečali z našimi prijatelji iz skupine oratorijev smo veselo zakorakali v nov tedene pol preizkušenj. Tokrat sva bili z Evo skupaj in sva imeli skupino najstarejših – najstnikov. Teden je bil bolj sproščen kot pretekli priprava programa lažje in bolj razgibana. Naučili sva jih nekaj novega o Sloveniji, prav tako pa so naredili slovensko sladico; Grmada, nad katero so bili navdušeni.

Na našo veliko žalost, se je žal tudi ta teden prehitro končal. Bil je naš zadnji teden na oratoriju. Le še vikend nas je ločeval do zadnjega slovesa.

Zadnji vikend smo preživel v mestu Halle, kjer smo imeli nogometno tekmovanje med nami tujimi animatorji in os-

talimi animatorji iz ostalih oratorijev, ter poslovilno zabavo. V nedeljo je sledila še sv. maša in kmalu za tem zadnje slovo, od naših belgijskih animatorjev in mentorjev, pred odhodom na letališče.

Za to izkušnjo lahko rečem, da je bila ena izmed boljših v mojem dosedanjem življenju, veliko novega sem se naučila, pridobila ogromno novih izkušenj, ki jih bom z veseljem delila na oratoriju na Rakovniku. Spoznala sem veliko novih oseb, ki jih ne bom nikoli pozabila, doživela sem veliko neprecenljivih spominov, ki ne bodo nikoli pozabljeni. In še bi lahko naštevala. Vendar, zagotovo pa vem, da se naslednje leto vrnem v Belgijo in doživim nove dogodivščine. Za vse to pa gre posebna zahvala župniji Rakovnik, ki mi je omogočila to neprecenljivo izkušnjo.

Nika Remžgar

SVETOVNI DAN MLADIH

Pri eni izmed študentskih maš, ki potekajo med letom, sem slišala oznanilo, ki je vabilo na svetovni dan mladih v Krakovu. Skupaj s prijateljicami smo se začele pogovarjati o udeležbi na tem dogodku. Med letom pa so se v Evropi dogajali različni napadi, zato smo misle na SDM kar malo zanemarile. Nekaj dni pred zadnjim datumom za prijavo smo zopet bile pri študentski maši in na koncu nas je duhovnik spodbudil z besedami: »Zdaj ima večina od vas zadnjo priložnost, da

se udeleži SDM-ja, ki bo potekal v Evropi, saj bo naslednji tako blizu nas šele čez 5 let, takrat pa boste že prestari.« Takrat smo se odločile, da gremo, našo varnost pa smo izročile Mariji. Na Poljsko smo odšli 19. julija. Prvi teden smo preživel v škofi ji Gliwice,

v vasi Wieszowa. Po dolgi nočni vožnji so nas pričakali tako mladi kot stari. Peli so pesmi, nas pozdravljali, za nas so naredili velike transparente v slovenščini, v znak prijateljstva so nam spekli kruh. Po uvodni

predstavitvi so nas razdelili po družinah. Na tem mestu moram nameniti nekaj besed njihovim gostoljubnosti. Česa takega še nismo doživeli. Vsak dan so za nas pripravili plese, piknike, igre, pevske in plesne nastope, obisk

rudnika srebra, srečanje in druženje z Madžari, imeli smo tudi turnir v nogometu Slovenija proti Poljski ...

Družine so nas sprejele zelo gostoljubno, vendar ne kot »turiste«, ampak kot prijatelje. Tako smo skupaj igrali nogomet, odbojko, ob večerih pa skupaj z otroki igrali igrice na x-boxu in z mamo plesale zumbo. V tem tednu so se med nami spletle trdne prijateljske vezi, zato smo se težkim srcem poslovili od družin.

V ponedeljek, 25. julija, smo z vlakom prišli v Krakov. Če smo bili prvi teden navajeni na bolj mirno dogajanje, nas je v Krakovu pričakalo popolno nasprotje. Avtobusi in tramvaji so bili napolnjeni do zadnjega kotička. Ozrl si se okoli sebe in videl cel svet. Na eni strani Afričani, Korejci, na drugi strani Kanadčani, Američani, Avstralci, potem pa vedno glasni Italijani in Španci ter Francozi ... Ulice so bile vedno nabito polne, toliko mladih nepoznanih ljudi, vendar ko si spregovoril z njimi, si imel občutek, da jih že dolgo poznaš. Vsi smo bili skupaj na enem mestu in vsi smo imeli skupni namen romanja. Tako je do nas prišla Američanka, se predstavila in rekla, da bo danes molila za nas. Njene

besede so nas ganile, saj so bile iskrene in polne ljubezni.

Slovenci, ki nas je bilo okoli 560, smo imeli v Krakovu vsako jutro svoje kateheze, ki jih je vodil škof Anton Jamnik, tam smo imeli tudi možnost

za sveto spoved. Prvi

večji dogodek v Krakovu je bila

otvoritvena sveta maša v torek, 26. julija, v parku Błonia, s katero se je uradno začel SDM. Sveto mašo je daroval kardinal Stanislav Dziwisz, nekdanji osebni tajnik papeža Janeza Pavla II. Tukaj sem prvič doživela utrip ogromne množice mladih, ki med povzdigovanjem pade na kolena in nastane popolna tišina. Trenutek je bil tako ganljiv, da so nam začele po licih teči solze. V sredo, 27. 7., je potekalo srečanje salezijancev iz celega sveta. Imela sem to priložnost, da sem se že zjutraj udeležila delavnic, kjer smo mladi iz celega sveta delili svoje izkušnje. Pričevanja so bila neprecenljiva. Srečanja sta se udeležila tudi vrhovni predstojnik salezijancev in vrhovna predstojnica HMP. Pripravljen je bil pester program s plesi, igrami, predstavitvami različnih držav, zvečer pa je potekala adoracija. V četrtek, 28. 7., je bilo prvo srečanje s papežem Frančiškom. Predstavljene so bile vse države, iz katerih smo prihajali mladi. Papež nas je nato tudi nagovoril in poudaril, da vedno, ko pademo, pogledjmo Jezusa, ki nam ponuja roko, da se poberemo. V petek je potekal križev pot, ki je bil prepleten z

V nedeljo, 31. julija, smo praznovali sam Svetovni dan mladih. Že zgodaj zjutraj so se na priporišče začele valiti množice mladih. Po poročanju nas je bilo blizu 3 milijone. To je bil res dan veselja in praznovanja mladih kristjanov. Papež je tukaj tudi oznanil, da bo prihodnje srečanje mladih v Panami leta 2019.

deli usmiljenja.

Preko uprizoritve zadnjih dni Jezusovega življenja smo mladi preiščevali o 14-ih delih usmiljenja in o njihovem uresničevanju v življenju. V soboto zjutraj pa smo se peš odpravili proti kampusu usmiljenja (Campus Misericordiae), kjer je zvečer potekala vigilijska, naslednji dan pa še zaključna maša. Natovorjeni s spalnimi vrečami in armafl eksi smo hodili v množici proti našemu cilju. Kljub veliki vročini in gneči smo ob pesmi in molitvi lažje premagovali kilometre. V kampusu smo zavzeli svoj kotiček, saj smo noč preživeli na prostem. Zvečer je potekala vigilijska in celonočno čaščenje Jezusa. Eden izmed najbolj dragocenih trenutkov je bila sigurno adoracija, kjer smo s svečkami v rokah kleče častili Jezusa. Vigilijske se je udeležilo okoli 2 milijona mladih. Posebno doživetje je bilo tudi spanje na prostem, saj smo natlačeni spali en zraven drugega različni narodi. Tako smo imeli pri nogah Špance, ob strani Korejce, pri glavi pa Italijane.

S tem se je Svetovni dan mladih 2016 tudi zaključil.

Papež nas je spodbudil, da se Svetovni dan mladih ne zaključuje, ampak šele začnjenja. Vsak izmed nas ga je doživeli drugače, upam pa si trditi, da je prav vsak dobil tisto iskrico, ki mu bo v pomoč v nadaljnjem življenju. Zato si tudi same želimo, da bi znale naše izkušnje ponesti v svet in z njimi pričevati za Jezusa kot preroki žive in iskrene Ljubezni. Gospod, pošlji nas med ljudi, da bi znali deliti tvojo nadvse usmiljeno ljubezen.

M. Kozin

Programe Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

Don Boskovi salezijanci
SLOVENIJA

DONATORJI

GRATIA DEI

PROSTOVOLJCI

Mestna občina
Ljubljana

ANIMATORJI

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT

URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

Vodja Mladinskega centra: g. Jure Babnik SDB,
telefon: 041 856 452; e-mail: smc.rakovnik@salve.si
spletna stran: www.rakovnik.si

Hvala vsem dobrotnikom za duhovno in finančno podporo.

Če pa želite kaj prispevati, bomo z vašimi darovi mladim dali še več priložnosti.

SALEZIJANSKI MLADINSKI CENTER RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA 6, 1000 LJUBLJANA

Davčna številka: 47353392

TRR: SI56 0205 8025 5329 938 (NLB d.d.)

Projekt je financiran s strani Evropske komisije. Vsebina publikacije odraža izključno stališča avtorja. Nacionalna agencija ter Evropska komisija nista odgovorni za kakršno koli uporabo informacij, ki jih publikacija/sporočilo/objava(ustrezno prilagodite!) vsebuje.

SALEZIJANSKI
MLADINSKI
CENTER
RAKOVNIK